

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเย ชีย - หมายเลขยี่สิบสี่

Jeff Pippenger
2026-01-06

หมายเลขยี่สิบสี่

เราได้จบบทความก่อนหน้านี้ของเราโดยกล่าวถึงเส้นขนานสามเส้นแห่งคำพยาานเชิงพยากรณ์ ซึ่งแสดงไว้โดยบทที่สิบเอ็ดถึงยี่สิบสองในปฐมกาล อันเป็นพระธรรมเล่มแรกของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม, มัทธิว พระธรรมเล่มแรกของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่, และวิวรณ์ พระธรรมเล่มสุดท้ายของทั้งพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่และพระคัมภีร์ทั้งเล่ม เส้นของปฐมกาลระบุถึงพันธสัญญากับอับราม ส่วนเส้นของมัทธิวระบุถึงพันธสัญญากับคริสตจักรคริสเตียน โดยมีเปโตรเป็นสัญลักษณ์ของการเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณยุคใหม่ ข้อพระคัมภีร์ตอนกลางของทั้งสองเส้นระบุถึงตราประทับของพระเจ้า โดยสำหรับอับราม คือ “การเข้าสู่หน้ต” และสำหรับเปโตร คือการเปลี่ยนชื่อของเขา ข้อพระคัมภีร์ศูนย์กลางของเส้นในวิวรณ์คือบทที่สิบเจ็ด ข้อสิบสอง

และเขาสืบเขาที่ท่านเห็นนั่นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับอาณาจักรเลย แต่จะได้รับอำนาจอย่างกษัตริย์ร่วมกับสัตว์ร้ายชั่วขณะหนึ่ง วิวรณ์ 17:12

ปฐมกาลและมัทธิวระบุถึงการสมรสระหว่างพระลักษณะของพระเจ้กับมนุษยชาติ และวิวรณ์ระบุถึงการสมรสของสัตว์ร้ายกับพญานาค ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ทั้งสามแนวพยาานชี้ไปยังกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นเวลาที่ชนชั้นหนึ่งสำแดงเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และอีกชนชั้นหนึ่งสำแดงตราประทับของพระเจ้า ของปลอมของสัตว์ร้ายและพญานาคในข้อสิบสองนั้นคือการกล่าวถึงโอเมกาของหอคอยของนิมโรดในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ด ณ ที่นั่น ศาสนาแห่งพันธสัญญาจอมปลอมได้รับการพิพากษาของมัน และในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด หญิงแพศยา—ผู้ซึ่งคือบาบิโลนมหานคร—ก็ถูกพิพากษาด้วย นิมโรดเป็นอัลฟาคู่กับโอเมกาของวาติกัน และด้วยเหตุนี้ สันตะปาปาจักรจึงเป็นบาบิโลนมหานคร คือโอเมกาคู่กับบาเบลของนิมโรดซึ่งเป็นอัลฟา.

ข้อที่นำสังเกตในข้อกลางทั้งสามข้อนี้คือ คำพยาานที่บรรจุอยู่ในแต่ละจุดกลางของเส้นนั้น แท้จริงแล้วมีอยู่สามข้อพระคัมภีร์

นี่คือพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าทั้งหลายจะต้องรักษาไว้ ระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าภายหลังเจ้า คือ ผู้ชายทุกคนในหมู่พวกเจ้าจะต้องเข้าสู่หน้ต และเจ้าทั้งหลายจะต้องเข้าสู่หน้ตที่หนึ่งหุ้มปลายองคชาติของตน และนี่จะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับพวกเจ้า เด็กผู้ชายทุกคนในหมู่พวกเจ้าที่มีอายุแปดวันจะต้องเข้าสู่หน้ตตลอดชั่วชาติตระกูลของพวกเจ้า ทั้งผู้ที่เกิดในเรือน และผู้ที่ซื้อมาด้วยเงินจากคนต่างด้าวซึ่งมิได้เป็นเชื้อสายของเจ้า ปฐมกาล 17:10-12

พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า ท่านเป็นสุขแล้ว ซีโมน บาร์โยนา เพราะว่ามิใช่เนื้อหนังและโลหิตที่ได้สำแดงสิ่งนี้แก่ท่าน แต่เป็นพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนมรณะจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นหาไม่ได้ และเราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์แก่ท่าน และสิ่งสารพัดซึ่งท่านจะผูกมัดไว้บนแผ่นดินโลก ก็จะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์ และสิ่งสารพัดซึ่งท่านจะปล่อยบนแผ่นดินโลก ก็จะถูกปล่อยในสวรรค์ มัทธิว 16:17-19

และสัตว์ร้ายนั้นซึ่งเคยเป็นอยู่และเดี๋ยวนี้มิได้เป็นอยู่ แม้มันนั้นเองก็เป็นกษัตริย์องค์ที่แปด และเป็นมาจากในเจ็ดองค์นั้น และมันกำลังมุ่งไปสู่ความพินาศ และเขาสิบเขาที่ท่านเห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับราชอาณาจักรเลย แต่จะได้รับอำนาจอย่างกษัตริย์ร่วมกับสัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง คนเหล่านี้มีจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และจะมอบอำนาจกับกำลังของตนแก่สัตว์ร้าย วิวรณ์ 17:11-13

เรื่องราวของพันธสัญญาปลอมซึ่งแสดงโดยอริฐและปูนของนิมโรด และระบบปลอมแห่งคริสตจักรและรัฐของเขาซึ่งแสดงโดยหอคอยและนครนั้น เป็นแบบอย่างของระบบปลอมแห่งรูปสัตว์ร้ายซึ่งแสดงไว้ในโอเมกาของเรื่องราวของนิมโรด สามแนว พร้อมด้วยจุดศูนย์กลางสามจุดของข้อพระคัมภีร์สามข้อ ซึ่งทั้งหมดเป็นพยานถึงพันธสัญญาแห่งชีวิตและพันธสัญญาแห่งความตาย หนึ่งในสามสี่หมื่นสี่พันคนนั้นคือคนที่แปดแท้ซึ่งมาจากเจ็ด และตำแหน่งสันตะปาปาก็เป็นเพียงของปลอมเท่านั้น ชนชั้นของนิมโรดมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความคิดเมื่อถึงการสมรสของพวกเขา อันเป็นของปลอมเลียนแบบหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วยพระทัยของพระคริสต์ สัตว์ร้ายปลอมที่ “เคยเป็นอยู่ และมีได้เป็นอยู่” เป็นของปลอมเลียนแบบพระคริสต์ผู้ซึ่งเคยเป็นอยู่ และทรงเป็นอยู่ และจะเสด็จมาอีก ในข้อที่แปด การสำแดงอย่างเต็มรูปแบบของของปลอมซึ่งแสดงโดยตำแหน่งสันตะปาปาได้รับการกล่าวไว้อย่างชัดเจน

สัตว์ร้ายที่ท่านเห็นนั้น เคยเป็นอยู่แล้ว และเดี๋ยวนี้มิได้เป็นอยู่ และมันจะขึ้นมาจากหาวลึกไร้กันบึง และมุ่งไปสู่ความพินาศ และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก ซึ่งชื่อของเขามีได้ถูกเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่ทรงวางรากฐานของโลก จะพากันประหลาดใจเมื่อเขาเห็นสัตว์ร้ายนั้น ซึ่งเคยเป็นอยู่แล้ว และเดี๋ยวนี้มิได้เป็นอยู่ และยังเป็นอยู่ Revelation 17:8.

พระเยซูคือพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่แล้ว ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้ที่จะเสด็จมาอีก และตำแหน่งสันตะปาปา องค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดองค์นั้น คือสัตว์ร้ายที่ “เคยเป็นอยู่ และมีได้เป็นอยู่ และจะเป็นอยู่อีก” “หนึ่งชั่วโมง” ซึ่งการสมรสของพญานาคกับสัตว์ร้ายนั้นเป็นสัญลักษณ์ หมายถึงประวัติศาสตร์นับตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งในเวลานั้น คนหนึ่งแสนซึ่งเปโตรและอับรามเป็นตัวแทน ได้ขึ้นสู่สวรรค์เป็นธงสัญญาณ ในเวลาเดียวกันกับที่ตำแหน่งสันตะปาปาได้ขึ้นสู่อำนาจ.

เราได้พยายามพิจารณาพระธรรมโยเอลจากมุมมองที่ว่า เปโตร ณ วันเพ็นเทคอสต์ได้ระบุข่าวสารเพ็นเทคอสต์ของตนว่าเป็นความสำเร็จตามคำพยากรณ์ของโยเอล ในแนวพันธสัญญาทั้งสามที่ประกอบด้วยบทสวดสองบทนั้น สามข้อกลางของแต่ละแนวกล่าวถึงประวัติศาสตร์เดียวกันโดยตรง และเปโตรถูกนำเสนอในประวัติศาสตร์นั้นว่าอยู่กับพระเยซูที่ซีซารียา ฟิลิปปี ซึ่งก็คือฟาเนียม ซึ่งเป็นจุดที่โลกกำลังอยู่บนขอบแห่งการประสพในขณะนี้ ที่ฟาเนียม เปโตรก็อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มด้วย การทเพระวิญญาณออกในวันเพ็นเทคอสต์ แนวทั้งสามของสวดสองบทมาบรรจบกันที่ฟาเนียมและเพ็นเทคอสต์ เมื่อพระสัญญาของพระเจ้าถูกประทับลงบนเจ้าสาวของพระคริสต์ และเครื่องหมายของสัตว์ร้ายถูกประทับลงบนเจ้าสาวของซาตาน พระธรรมโยเอลกำลังชี้ให้เห็นถึงเสียงปลุกให้ตื่นในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน เมื่อคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีสแห่งเลาตีเซียตื่นขึ้นสู่ความจริงว่าพวกเขาหลงหายแล้ว พระธรรมโยเอลถูกวางไว้ภายในบริบทของคนสี่ชั่วอายุคน

พระวามะของพระยาห์เวห์ซึ่งมาถึงโยเอลบุตรของเบทุเอล.

จงฟังสิ่งนี้เถิด ท่านผู้เฒ่าทั้งหลาย และจงเสียดูฟังเถิด ชาวแผ่นดินทั้งสิ้น

สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นในสมัยของพวกท่าน หรือแม้แต่ในสมัยของบรรพบุรุษของพวกท่านหรือ?
จงเล่าเรื่องนี้ให้บุตรหลานของพวกท่านฟัง และให้บุตรหลานของพวกท่านเล่าต่อแก่ลูกหลานของตน
และให้ลูกหลานของเขาเล่าต่อไปยังอีกชั่วอายุหนึ่ง สิ่งที่นอนกอเหลือไว้ ผุ่งตักแดนก็กินเสีย
และสิ่งที่ผุ่งตักแดนเหลือไว้ นอนนอนก็กินเสีย และสิ่งที่นอนนอนเหลือไว้ นอนกัดก็กินเสีย โยเอล
1:1-4

“คนชรา” คือบรรดาผู้นำของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสฝ่ายเลาดีเซียในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของ
หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และการประทับตรานั้นสำเร็จขึ้นในระหว่างการหลังพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา
“คนชรา” นั้น เอเสเคียลได้พรรณนาไว้ว่าเป็น “บรรดาชายผู้ชรา”

แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะเห็นหรือไม่ว่า
บรรดาผู้อาวุโสแห่งวงศ์วานอิสราเอลกระทำอะไรอยู่ในที่มืด แต่ละคนอยู่ในห้องแห่งรูปภาพของตน?
เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า พระยาห์เวห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา
พระยาห์เวห์ทรงละทิ้งแผ่นดินโลกเสียแล้ว เอเสเคียล 8:12

คำดลใจได้ชี้ไว้อย่างชัดเจนว่า การประทับตราในเอเสเคียลบทที่เก้า
เป็นการประทับตราเดียวกันกับในวิวรณ์บทที่เจ็ด และก็ชัดเจนเช่นกันว่า “พวกผู้อาวุโส”
แห่งความน่าสะอิดสะเอียนสี่ประการที่ทวีความรุนแรงขึ้นในบทที่แปดนั้น ถูกแทนด้วยจำนวน 25 คน ผู้อาวุโส
25 คน ซึ่งควรจะเป็นผู้พิทักษ์ฝูงแกะของพระเจ้า คือคนเหล่านั้นที่กราบไหว้ดวงอาทิตย์
และพวกเขาเป็นกลุ่มแรกที่จะถูกพิพากษา ในบริบทของสถานนมัสการซึ่งพวกเขาหันหลังให้
พวกเขาเป็นตัวแทนของสองเวอร์ของปุโรหิต เวรละสิบสองคน และมหาปุโรหิต เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์
พวกเขากราบไหว้ดวงอาทิตย์และยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
โดยให้คำมั่นถึงความเห็นพ้องของตนกับพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ คนทั้ง 25
นี้มีแบบลวงหน้าโดยคน 250 คนในการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม
ซึ่งเป็นตัวแทนของสภาพสามประการที่ชาย 250 คนนั้นซึ่งถวายเครื่องหอมได้เข้าร่วมด้วย
ผู้นำหัวใจทั้งสามของการละทิ้งความเชื่อสิ้นชีวิตเมื่อแผ่นดินอัปปากและกลืนพวกเขาลงไป

และโมเสสกล่าวว่า “โดยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจะรู้ว่า พระยาห์เวห์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้กระทำการทั้งสิ้นเหล่านี้
เพราะข้าพเจ้ามิได้กระทำตามใจของตนเอง หากคนเหล่านี้ตายอย่างมนุษย์ทั้งปวงตายกัน
หรือหากเขาทั้งหลายประสบชะตากรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ทั้งปวงแล้วไซ้
พระยาห์เวห์ก็มิได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา แต่ถ้าพระยาห์เวห์ทรงกระทำสิ่งใหม่
และแผ่นดินอัปปากของมังกลินเขาทั้งหลายลงไป พร้อมกับทุกสิ่งที่เป็นของเขา
และเขาทั้งหลายลงไปทั้งเป็นในแดนมรณา แล้วท่านทั้งหลายจะเข้าใจว่าคนเหล่านี้ได้ช่วยพระยาห์เวห์”

และต่อมาเมื่อเขากล่าวถ้อยคำทั้งสิ้นนี้จบลงแล้ว แผ่นดินที่อยู่ใต้เขาทั้งหลายก็แยกออก
และแผ่นดินได้อัปปากของมัน กลืนเขาทั้งหลายลงไป พร้อมทั้งเรือนของพวกเขา
และบรรดาผู้ชายทั้งปวงที่เป็นของโคราห์ และทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขา
เขาทั้งหลายและทุกสิ่งที่เป็นของพวกเขาได้ลงไปทั้งเป็นสู่หลุมลึก และแผ่นดินก็ปิดทับพวกเขาไว้
และพวกเขาก็พินาศไปจากท่ามกลางชุมชน

และบรรดาคนอิสราเอลทั้งหมดที่อยู่รอบพวกเขาก็หนีไปเมื่อได้ยินเสียงร้องของพวกเขา
เพราะพวกเขากล่าวว่า “เกรงว่าแผ่นดินจะกลืนพวกเราเสียด้วย” แล้วไฟก็ออกมาจากพระยาห์เวห์
และเผาผลาญชายสองร้อยห้าสิบคนที่ถวายเครื่องหอม ก็นดารวิถี 16:28-35

การกบฏในปี 1888 ได้รับการแสดงเป็นแบบฉบับโดยการกบฏของโคราห์ ดาธาน อาปิร์ม และชาย 250 คนผู้ถวายเครื่องหอม ชาย 250 คนนั้นได้ก่อพันธมิตรกับสมาพันธ์รัฐสามฝ่ายซึ่งมาถึงกฎหมายวันอาทิตย์เมื่อสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน อ้าปากของมันและพูดอย่างพญามังกร ณ จุดนั้นฝนชุกปลายฤดูจะถูกหลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ชาย 250 คนผู้ถวายเครื่องหอมถูกทำลายด้วยไฟที่ลงมาจากสวรรค์ ชาย 250 คนเป็นตัวแทนของระบบศาสนาเทียมเท็จ ซึ่งถูกทำลายในระหว่างการเทพะวิญญูณอย่างสิ้นเหลือแห่งฝนชุกปลายฤดู ณ กฎหมายวันอาทิตย์ การที่แผ่นดินอัซซิงกลินโคราห์และพรรคพวกของเขา คือแผ่นดินไหวในวิหารนบที่สิบเอ็ด ซึ่งระบุถึงสหรัฐอเมริกาที่อ้าปากของตนและพูดอย่างพญามังกร เมื่อไฟลงมาจากสวรรค์เหนือชาย 250 คนนั้น เหตุการณ์นั้นเป็นแบบฉบับของไฟของเอลียาห์ที่ภูเขาคาร์เมล เมื่อผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จเหล่านั้นถูกสังหารไฟของเอลียาห์ที่ภูเขาคาร์เมลสอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้นไฟที่ลงเหนือชาย 250 คนนั้นจึงเป็นไฟแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ของฝนชุกปลายฤดู

ข้อความตอนหนึ่งในพระธรรมกันดารวิถีที่กล่าวถึงการกบฏของโคราห์นั้น สอดคล้องกันในเชิงพยากรณ์กับการกบฏต่อสารแห่งแผ่นดินแห่งพระสัญญา ตามที่โยชูวาและคาเลบนำเสนอ การกบฏนั้นเป็นภาพแทนของ "วันแห่งการยิว" ตามพระคัมภีร์ ข้อความที่กล่าวถึงการกบฏของโคราห์ระบุว่า "ท่านทั้งหลายจะเข้าใจว่าคนเหล่านี้ได้ยิวพระยาห์เวห์"

ผู้มีปัญญาคือผู้ที่เข้าใจ และผู้มีปัญญาจะต้องเข้าใจว่า ประวัติแห่งการกบฏของโคราห์นั้น จะต้องถูกนำมาวางทับลงบนการกบฏต่อชาวสารเรืองแผ่นดินแห่งพระสัญญาของโยชูวา การกบฏนั้นเกิดขึ้นที่คาเดช และทั้งคาเดชและการกบฏของโคราห์ก็คือการกบฏของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ โคราห์และชายอีก 250 คนผู้ถวายเครื่องหอม เป็นแบบลวงหน้าของชาย 25 คนที่นมัสการดวงอาทิตย์ในเอเสเคียล 8 บรรดาชายในสมัยโบราณในเอเสเคียลบทที่แปดเป็นตัวแทนของสิ่งนำสะอิดสะเอียนลำดับที่สี่ในบรรดาสิลำดับซึ่งทวีความรุนแรงขึ้น และได้ถูกกระทำขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรของพระเจ้า

สิ่งนำสะอิดสะเอียนประการแรกคือรูปเคารพแห่งความหึงหวง ประการที่สองคือห้องลับ ประการที่สามคือการรำให้เพื่อหัมมุช แล้วต่อมาชายยิวสิบห้าคนก็กราบไหว้ดวงอาทิตย์จากนั้นบทที่เก้าระบุถึงบรรดาผู้ที่ถอนหายใจและรำให้เพราะสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งหลาย ซึ่งได้ถูกนำเสนอไว้ในบทที่แปด บรรดาผู้ที่ถอนหายใจและรำให้นั้นได้รับการประหัตประหารโดยทูตสวรรค์ผู้ขึ้นมาจากทิศตะวันออก ทูตสวรรค์คือผู้สื่อสาร และเป็นตัวแทนของชาวสาร.

ชาวสารแห่งการประหัตประหารจากทิศตะวันออก คือชาวสารแห่งลมตะวันออก ซึ่งเป็นชาวสารของอิสลาม เมื่อคนหนึ่งแสนสืหมินสัฟนได้รับการประหัตประหารแล้ว ทูตสวรรค์ผู้ทำลายก็เริ่มงานของตน ณ จุดเดียวกันกับที่เส้นภายนอกแห่งคำพยากรณ์สอนว่า "การละทิ้งความเชื่อของชาติ ตามมาด้วยความพินาศของชาติ" ก่อนที่การพิพากษาจะสำเร็จลงเหนือผู้ที่โคราห์เป็นตัวแทน พวกกบฏถูกนำออกไปนอกกรุงเยรูซาเล็ม คนอธรรมถูกนำออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม เพราะมิใช่คนชอบธรรมที่หนีออกจากกรุงเยรูซาเล็ม

แล้วพระวิญญูณทรงยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้าไปยังประตูตะวันออกแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์ ซึ่งหันไปทางทิศตะวันออก และดูเกิด ที่ปากประตูนั้นมีชายยิวสิบห้าคน ในหมู่พวกเขาข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรของอาซุร์ และเปลาทียาห์บุตรของเบไนยาห์ ผู้เป็นเจ้านายของประชาชน

แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่คิดการชั่วร้าย และให้คำปรึกษาอันชั่วในนครนี้ ผู้กล่าวว่า เวลานั้นยังไม่ใกล้เข้ามา ให้เราสร้างเรือนเกิด นครนี้เป็นหม้อ และพวกเราเป็นเนื้อในหม้อนั้น

ฉะนั้นจงพยากรณ์กล่าวโทษพวกเขา จงพยากรณ์เกิด โอ บุตรแห่งมนุษย์ และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาสู่ข้าพเจ้า และตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า จงกล่าวเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่า;

ดังนี้แหละที่พวกเขาได้กล่าวไว้ โอ วงศ์วานแห่งอิสราเอล เพราะเรารู้สิ่งที่เข้ามาในความคิดของพวกเขา ทุกสิ่งทุกประการ พวกเขาได้เพิ่มจำนวนคนที่ถูกสังหารของเจ้าในนครนี้ และได้ทำให้ถนนทั้งหลายของมันเป็นเต็มไปด้วยคนที่ถูกสังหาร เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ผู้ที่ถูกสังหารของพวกเขาก็ได้วางไว้ท่ามกลางนครนี้ เขาเหล่านั้นคือเนื้อ และนครนี้คือหม้อ แต่เราจะนำพวกเขาออกมาจากท่ามกลางมัน พวกเขาได้กล่าวดาบ และเราจะนำดาบมาสู่พวกเขา พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ และเราจะนำพวกเขาออกมาจากท่ามกลางมัน และมอบพวกเขาไว้ในมือของคนต่างชาติ และจะกระทำการพิพากษาท่ามกลางพวกเขา พวกเขาจะล้มลงด้วยดาบ เราจะพิพากษาพวกเขาที่เขตแดนอิสราเอล และพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ นครนี้จะไม่เป็นหม้อของพวกเขาอีกต่อไป และพวกเขาก็จะไม่เป็นเนื้อที่อยู่ท่ามกลางมัน แต่เราจะพิพากษาพวกเขาที่เขตแดนอิสราเอล และพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เพราะพวกเขาไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และไม่ได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาของเรา แต่ได้ประพฤติตามธรรมเนียมของบรรดาประชาชาติที่อยู่รอบข้างพวกเขา

และต่อมา เมื่อข้าพพยากรณ์อยู่ เปลัทยาห์บุตรชายของเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิตลง แล้วข้าพก็ชบหน้าลงถึงพื้น ร้องด้วยเสียงอันดัง และกล่าวว่า โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า!

พระองค์จะทรงกระทำให้คนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นถึงกาลอวสานสิ้นเชิงหรือ? เอเสเคียล 11:1-13

กรุงเยรูซาเล็มได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อข้าวาสาลีถูกแยกออกจากชาวละมาน บุรุษทั้งหลายซึ่งแทนด้วยเลข 25 หรือ 250 คนของโคราห์ ถูกนำออกไปยัง "เขตแดน" ของกรุงเยรูซาเล็มเพื่อสิ้นชีวิต เลข 25 เป็นจำนวนของปุโรหิตผู้รับใช้เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ และเมื่อถูกทำให้เป็นสัญลักษณ์ด้วยจำนวนทวีคูณสิบคือ 250 ก็เป็นตัวแทนของคริสตจักรทั่วโลก เพราะเลขสิบเป็นสัญลักษณ์ของทั่วโลก คริสตจักรฝ่ายต่อสู้อุถูกนิยามว่าเป็นคริสตจักรที่ประกอบด้วยทั้งข้าวาสาลีและชาวละมาน และคริสตจักรฝ่ายมีชัยเป็นตัวแทนของคริสตจักรที่เป็นข้าวาสาลีล้วนเท่านั้น

"พระเจ้าไม่มีคริสตจักรที่มีชีวิตอยู่กระนั้นหรือ? พระองค์ทรงมีคริสตจักร แต่เป็นคริสตจักรที่ยังต่อสู้อยู่ มิใช่คริสตจักรที่มีชัยแล้ว เราเสียใจที่มีสมาชิกที่บพร่องอยู่ ที่มีชาวละมานปะปนอยู่ท่ามกลางข้าวาสาลี พระเยชูตรัสว่า 'อาณาจักรสวรรค์เปรียบเสมือนชายผู้หนึ่งซึ่งหว่านเมล็ดพันธุ์ดีในนาของตน แต่เมื่อคนทั้งหลายหลับอยู่ ศัตรูของเขาก็มาหว่านข้าวละมานไว้ท่ามกลางข้าวาสาลี แล้วก็จากไป.... ฝ่ายบ่าวของเจ้าของบ้านนั้นจึงมาหาเขาและกล่าวว่า นายเจ้าข้า ท่านมิได้หว่านเมล็ดพันธุ์ดีในนาของท่านหรือ แล้วชาวละมานมาจากไหนเล่า? เขาจึงตอบเขาทั้งหลายว่า ศัตรูได้กระทำเช่นนั้น บ่าวเหล่านั้นจึงถามเขาว่า ถ้าเช่นนั้น ท่านปรารถนาให้พวกเราไปเก็บถอนมันหรือ? แต่เขากล่าวว่า อย่าเลย เกรงว่าเมื่อกำลังเก็บถอนข้าวละมานนั้น พวกเขาจะถอนรากข้าวาสาลีขึ้นมาพร้อมกับมันด้วย จงปล่อยให้ทั้งสองเติบโตด้วยกันไปจนถึงฤดูเกี่ยว และในเวลาเกี่ยวนั้น เราจะสั่งพวกผู้เกี่ยวว่า จงรวบรวมข้าวละมานก่อน มัดรวมเป็นพ่อน ๆ เพื่อเผาเสีย แต่จงเก็บข้าวาสาลีเอาไว้ในยุ้งฉางของเรา'"

“ในอุปมาเรื่องข้าวสาลีกับข้าวละมาน เราเห็นเหตุผลว่าทำไมจึงไม่ควรถอนข้าวละมานขึ้นเสีย ก็เพื่อมิให้ข้าวสาลีถูกถอนขึ้นไปพร้อมกับข้าวละมานด้วย
ความคิดเห็นและการวินิจฉัยของมนุษย์ย่อมก่อให้เกิดความผิดพลาดอย่างร้ายแรง แต่แทนที่จะให้เกิดความผิดพลาดขึ้น และให้ต้นข้าวสาลีแม้เพียงต้นเดียวถูกถอนขึ้น นายเจ้าจึงตรัสว่า ‘ปล่อยให้ทั้งสองเติบโตด้วยกันไปจนถึงฤดูเกี่ยว’ แล้วทูตสวรรค์จะรวบรวมข้าวละมานออกไป ซึ่งถูกกำหนดไว้เพื่อการทำลาย ถึงแม้ในคริสตจักรของเรา ซึ่งอ้างว่าถือความจริงอันก้าวหน้า จะมีบางคนที่ยกพร่องและหลงผิด ดุจดั่งข้าวละมานท่ามกลางข้าวสาลี
พระเจ้าทรงอดกลั้นและทรงพระกรุณาอดทน พระองค์ทรงตักเตือนและทรงเตือนสติผู้ที่หลงผิด แต่พระองค์มิได้ทรงทำลายผู้ที่ใช้เวลายาวนานในการเรียนรู้อะไรที่พระองค์ประสงค์จะสอนเขา พระองค์มิได้ทรงถอนข้าวละมานออกจากข้าวสาลี
ข้าวละมานและข้าวสาลีจะต้องเติบโตเคียงกันไปจนถึงฤดูเกี่ยว
เมื่อข้าวสาลีเติบโตเต็มที่และพัฒนาอย่างสมบูรณ์แล้ว และด้วยลักษณะของมันเมื่อสุกเต็มที่ มันก็จะถูกจำแนกออกจากข้าวละมานอย่างชัดเจนโดยสิ้นเชิง”

“คริสตจักรของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกยอมไม่สมบูรณ์ แต่พระเจ้ามิได้ทรงทำลายคริสตจักรของพระองค์เพราะความไม่สมบูรณ์นั้น ได้มีมาแล้วและมีต่อไปผู้ที่เปี่ยมด้วยความกระตือรือร้นอันมิได้เป็นไปตามความรู้ ผู้ซึ่งจะชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์ และถอนข้าวละมานออกเสียจากท่ามกลางข้าวสาลี แต่พระคริสต์ได้ประทานความสว่างเป็นพิเศษเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติต่อผู้ที่กำลังหลงผิด และต่อผู้ที่ยังมีได้กลับใจใหม่ในคริสตจักร สมาชิกคริสตจักรไม่พึงกระทำการอย่างรุนแรงหันหลังเล่นด้วยความกระตือรือร้น และรีบด่วน ในการตัดขาดผู้ที่ตนอาจเห็นว่ามีข้อบกพร่องในลักษณะอุปนิสัย ข้าวละมานจะปรากฏอยู่ท่ามกลางข้าวสาลี แต่การกำจัดข้าวละมานออกไป เว้นแต่จะเป็นไปตามวิธีที่พระเจ้าทรงกำหนด ย่อมก่อให้เกิดอันตรายมากกว่าการปล่อยให้ตามเดิม ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำผู้ที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริงเข้ามาในคริสตจักร ชาตาก็ในเวลาเดียวกันนำบุคคลที่ยังมิได้กลับใจใหม่เข้ามาในสมาชิกธรรมของคริสตจักรนั้นด้วย ขณะที่พระคริสต์กำลังทรงหว่านเมล็ดพันธุ์ดี ชาตาก็กำลังหว่านข้าวละมาน มีอิทธิพลสองประการที่เป็นปฏิปักษ์กันซึ่งกระทำต่อสมาชิกของคริสตจักรอยู่เสมอ อิทธิพลหนึ่งกำลังกระทำงานเพื่อชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์ และอีกอิทธิพลหนึ่งกำลังกระทำงานเพื่อทำให้ประชากรของพระเจ้าเสื่อมทราม” Testimonies to Ministers, 45, 46.

คนอธรรมถูกนำออกไปนอกกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถูกทำลาย พวกเขาถูกกำจัดออกไปในเวลาแห่งการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่ข้าวสาลีสุกงอม เพราะในเวลานั้นเองข้าวสาลีถูกรวบรวมเข้าไว้เป็นเครื่องบูชาโบกถวาย ผลแรกจากขนมปังโบกถวายสองก้อนแห่งเทศกาลเพ็นเทคอสต์ การเก็บเกี่ยวผลแรกของข้าวสาลีเป็นหัวข้อเฉพาะแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ การแยกข้าวสาลีกับข้าวละมานนั้นกำลังกล่าวถึงเรื่องนี้โดยตรง และอุปมาหลายเรื่องของพระคริสต์ก็ชี้ให้เห็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์อันสำคัญยิ่งนี้โดยเฉพาะ

“ยิ่งกว่านั้น คำอุปมาเหล่านี้สอนว่า จะไม่มีช่วงเวลาแห่งการทดลองอีกต่อไปภายหลังจากพิพากษา เมื่อพระราชกิจแห่งข่าวประเสริฐเสร็จสิ้นลงแล้ว การแยกกระหว่างคนดีกับคนชั่วย่อมตามมาทันที และชะตากรรมของคนทั้งสองพวกก็ถูกกำหนดไว้อย่างถาวรตลอดไป” Christ’s Object Lessons, 123.

เครื่องบูชาข้าวสาลีคือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และทูตสวรรค์องค์ที่สามแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมาน.

“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม ทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘พระเจ้าจะของท่านนั้นนำเกรงขาม พันธกิจของท่านนั้นนำสะพรึงกลัว

ท่านคือทูตสวรรค์ผู้ที่จะคัดเลือกชาวสาโลออกจากชาวละมาน และประทับตราหรือมัดรวบชาวสาโลไว้สำหรับยั้งฉางแห่งสวรรค์' สิ่งเหล่านี้ควรครอบครองทั้งจิตใจ ทั้งความเอาใจใส่ทั้งหมด อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ผู้ซึ่งเชื่อว่าเรากำลัง ได้รับข่าวสารแห่งพระเมตตาครั้งสุดท้าย จะต้องแยกตนออกจากผู้ที่กำลังรับหรือซึมซับความผิดพลาดใหม่ ๆ อยู่ทุกวัน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ว่าคนอ่อนวัยหรือผู้สูงวัยก็ไม่ควรเข้าร่วมการประชุมของผู้ที่อยู่ในความผิดพลาด และความมืด ทูตสวรรค์กล่าวว่า 'จงให้จิตใจเลื่อมใสอยู่กับสิ่งที่ไร้ประโยชน์'" Manuscript Releases, volume 5, 425.

ทูตสวรรค์องค์ที่สามประทับตราชาวสาโล และยังแยกชาวสาโลออกจากชาวละมานด้วย
ทูตสวรรค์องค์ที่สามเป็นสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ชายยี่สิบห้าคน
อันเป็นตัวแทนของผู้นำแห่งคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสฝ่ายเลาตีเซีย
ถูกนำออกไปนอกกรุงเยรูซาเล็มและถูกพิพากษา ณ จุดนั้น
คริสตจักรนรกก็ถูกเปลี่ยนให้เป็นคริสตจักรผู้มีชัย

"งานนี้ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว สมาชิกของคริสตจักรที่ยังต่อสู้อยู่ซึ่งได้พิสูจน์ตนว่าซื่อสัตย์ จะกลายเป็นคริสตจักรผู้มีชัย ในการทบทวนประวัติที่ผ่านมาของเรา เมื่อได้เดินตามทุกย่างก้าวแห่งความก้าวหน้าจนถึงฐานะปัจจุบันของเรา ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่า จงสรรเสริญพระเจ้า! เมื่อข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ข้าพเจ้าก็เปี่ยมด้วยความพิศวงและด้วยความไว้วางใจในพระคริสต์ในฐานะผู้นำ เราไม่มีสิ่งใดต้องกล่าวสำหรับอนาคต เว้นแต่เพียงว่าเราจะลี้มวิถีทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำเรา และพระโอวาทของพระองค์ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาแห่งเรา" General Conference Bulletin, January 29, 1893.

หัวข้อเชิงพยากรณ์ว่าด้วยการแยกชาวละมานออกจากชาวสาโลนั้นเป็นหัวข้อสำคัญประการหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ การที่พระคริสต์ทรงชำระพระวิหารเป็นภาพประกอบของงานนี้ และจุดสุดยอดเกิดขึ้นเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ เพราะเราเห็นบรรดาผู้ที่ต้องถูกพิพากษาถูกนำไปยังเขตแดนกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะตาย

"เมื่อพระเยซูทรงเริ่มต้นพันธกิจสาธารณะของพระองค์ พระองค์ได้ทรงชำระพระวิหารให้พ้นจากการลบหลู่อันเป็นการหมิ่นประมาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น ห้ามกลางพระราชกิจช่วงสุดท้ายของพระองค์ คือการชำระพระวิหารครั้งที่สอง ฉะนั้นใด ในงานสุดท้ายแห่งการเตือนโลก ก็มีการทรงเรียกสองประการที่แตกต่างกันไปยังคริสตจักรทั้งหลาย ฉะนั้น ชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สองคือ 'บาบิโลนมหานครนั้นล่มสลายแล้ว ล่มสลายแล้ว' (วิวรณ์ 14:8) เพราะนางได้ให้ชนทุกชาติ ดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง' (วิวรณ์ 14:8) และในเสียงร้องอันดังแห่งชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม มีพระสุรเสียงหนึ่งจากสวรรค์ตรัสว่า 'จงออกมาจากนครนั้นเถิด ชนชาติของเราเอ๋ย เพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่รับภัยพิบัติของนางด้วย เพราะบาปของนางท่วมถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนางแล้ว' (วิวรณ์ 18:4, 5)" Selected Messages, book 2, 118.

คริสตจักรที่ประกอบด้วยชาวสาโลและชาวละมานนั้นคงอยู่จนถึงวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อชาวละมานถูกกำจัดออกไป มิใช่ด้วยกำลังของมนุษย์ แต่โดยทูตสวรรค์องค์ที่สาม—ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ก็เป็นข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูที่กำลังกระพือขยายเป็นเสียงร้องอันดังด้วย ชาวละมานเป็นองค์ประกอบหนึ่งของพยานหลักฐานเชิงพยากรณ์ เช่นเดียวกับที่ชาวสาโลเป็นเช่นนั้น

พระญาณสอดส่องของพระเจ้าครอบคลุมไปถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และทูตสวรรค์องค์ที่สามชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์เป็นครั้งที่สอง พระองค์ทรงชำระพระวิหารนั้น ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และการชำระพระวิหารครั้งที่สองคือกฎหมายวันอาทิตย์.

องค์ประกอบภายนอกของประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของพยานหลักฐานของคริสตจักรผู้มิชชั่น เช่นเดียวกับข้าวละมาน ข้าวสาลี และการมัดรวมคนทั้งสองจำพวกเข้าไว้ด้วยกัน ข้าวสารปิดท้ายของพระธรรมวิวรณ์คือข้าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ และข้าวสารเหล่านั้นแยกและมัดรวมคนทั้งสองจำพวก แต่สิ่งสำคัญคือจะต้องเห็นว่าซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า "ข้าวสารปิดท้าย" เหล่านั้น "ทำให้การเก็บเกี่ยวสุกหอม" ข้าวสารปิดท้ายที่ทำให้การเก็บเกี่ยวสุกหอมคือฝนชุกปลายฤดู และนั่นคือไฟที่มัดชาย 250 คนนั้น "ตั้งพื้นเป็นมัด ๆ สำหรับไฟแห่งการทำลาย"

"แกยอห์น ได้ทรงเปิดเผยภาพเหตุการณ์อันลึกซึ้งและน่าตื่นตะลึงเกี่ยวกับประสบการณ์ของคริสตจักร เขาได้เห็นฐานะ ภัยอันตราย การต่อสู้ และการช่วยกู้ในที่สุดของประชากรของพระเจ้า เขาได้บันทึกข้าวสารสุดท้ายทั้งหลายซึ่งจะทำให้การเก็บเกี่ยวของโลกสุกหอม ไม่ว่าจะเป็นพอนข้าวสำหรับยั้งฉางแห่งสวรรค์ หรือเป็นมัดพื้นสำหรับไฟแห่งการทำลาย หัวข้อทั้งหลายอันมีความสำคัญยิ่งได้ถูกเปิดเผยแก่เขา โดยเฉพาะสำหรับคริสตจักรยุคสุดท้าย เพื่อว่าบรรดาผู้ที่จะหันจากความผิดไปสู่ความจริงจะได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับภัยอันตรายและการต่อสู้ที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องอยู่ในความมืดมนเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึงโลก" *The Great Controversy*, 341.

การชำระพระวิหารของพระองค์นั้น ยังได้รับการถ่ายทอดเป็นภาพประกอบผ่านงานของชายผู้ถือแปรงปิดฝุ่น ผู้ซึ่งยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้แนะนำว่าเป็นพระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังพันธกิจของตน พระองค์ทรงเป็นผู้ที่กวาดเอาขยะออกไปในความฝันของมิลเลอร์

"องค์พระผู้เป็นเจ้าของกำลังจะทรงสำแดงความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนอธรรม; เพราะว่ามีพลัวผิดชั่วของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงชำระลานนวดข้าวของพระองค์ให้หมดจด และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยั้งฉางของพระองค์; แต่เกลบพระองค์จะทรงเผาด้วยไฟที่ไม่อาจดับได้" *Review and Herald*, November 8, 1892.

ซิสเตอร์ไวท์ได้อ้างถึงอิสยาห์ เมื่อเธอชี้ให้เห็นว่าในปี 1849 องค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมคนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ และทั้งอิสยาห์กับซิสเตอร์ไวท์กำลังชี้ถึงการรวบรวมครั้งสุดท้ายของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน กระบวนการแห่งการรวบรวมนี้รวมถึงการกระจัดกระจายและการรวบรวม ซึ่งถูกแสดงแทนด้วยความผิดหวังครั้งแรก อันนำไปสู่การรวบรวม ณ ปลายเวลาแห่งการรอคอย แต่องค์ประกอบเหล่านี้ของการประทับตราชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันล้วนเป็นหัวข้อเฉพาะของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ประวัติศาสตร์ภายนอกซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของใช้เป็นเครื่องมือของพระองค์เพื่อนำบาปไปสู่จุดจบของมันนั้น ถูกแสดงไว้ในดาเนียล 11:11; และการรวบรวมครั้งสุดท้ายพบได้ในอิสยาห์ 11:11; และจุดสิ้นสุดของเวลาแห่งการรอคอยพบได้ในวิวรณ์ 11:11 และการแยกข้าวสาลีกับข้าวละมาน ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้นอยู่ในเอเสเคียล 11:11:

นครนี้จะไม่เป็นหม้อของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะไม่เป็นเนื้ออยู่ท่ามกลางหม้อนั้น; แต่เราจะพิพากษาพวกเจ้าที่เขตแดนอิสราเอล เอเสเคียล 11:11

ในโยเอล “น้ำองุ่นใหม่” ถูกตัดขาดจากพวกคนชราแต่โบราณผู้ซึ่งควรจะเป็นผู้พิทักษ์รักษาสถานนมัสการ
ชาวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนคือน้ำองุ่นใหม่ของโยเอล และไฟซึ่งลงมาในเวลาที่มีการออกกฎหมายวันอาทิตย
ตยนั้นได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยไฟแห่งวันเพ็ญเทศออสต์ ไฟนั้นเป็นตัวแทนของชาวสาร
ซึ่งก็คือน้ำองุ่นใหม่ แต่ก็ยังเป็นชาวสารที่ทำลายชายสองร้อยห้าสิบคนผู้ถวายเครื่องหอมด้วย
คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งลาโอติเซียสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย
เพราะในเวลานั้นเองไฟถูกเพลิงมาอย่างไร้ขีดจำกัด และมันทำลายชายสองร้อยห้าสิบคนผู้ถวายเครื่องหอม
ฉะนั้นจึงทำลายระบบการนมัสการของพวกเขา

หากคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสสัตย์ซื่อเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย
อำนาจและกำลังของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะปิดคริสตจักรนั้นลง หากไม่สัตย์ซื่อ
คริสตจักรนั้นก็จะเพียงเปลี่ยนชื่อเป็นคริสตจักรเฟิร์สเดย์แอ๊ดเวนตีส หรือชื่ออื่นใดที่คล้ายคลึงกันอย่างมาก
ไม่ว่าชอบธรรมหรืออธรรม คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสก็ไม่ก้าวเลยไปกว่ากฎหมายวันอาทิตย
คำพยานแห่งคำพยากรณ์ระบุว่า ลัทธิแอ๊ดเวนตีสได้ปฏิเสธชาวสารแห่งหนทางโบราณเมื่อวันที่ 9/11
และหนทางโบราณเหล่านั้นนำไปสู่ประตูที่ปิดแล้ว ณ กฎหมายวันอาทิตย ชายในจำนวน 25
คนนั้นได้รับการเป็นภาพแทนไว้ในตอนหนึ่งของพระธรรมเอเสเคียลโดย “ยาอาซันยาห์บุตรชายของอัสซูร์
และเปลาทียาห์บุตรชายของเบไนยาห์ เจ้าชายของประชาชน”

นามของพวกเขาประกาศลักษณะของประชากรของพระเจ้า แต่เป็นเพียงการประกาศตนเท่านั้น
ยาอาซันยาห์หมายความว่า พระเจ้าทรงได้ยิน และเขาเป็นบุตรของอาซูร์ ซึ่งหมายความว่า
ช่วยเหลือและปกป้อง ชิสเตอร์ไวท์กล่าวว่าชายทั้งยี่สิบห้าคนนั้นจะต้องเป็นผู้พิทักษ์ ดังที่ “อาซูร์” เป็นภาพแทน
บุตรของเขาประกาศตนว่า “ได้ยิน” พระเจ้า แต่เขาอยู่ในจำพวกที่ว่า เมื่อเห็นก็ไม่เห็น และเมื่อได้ยินก็ไม่ได้ยิน
เปลาทียาห์หมายความว่า พระเจ้าทรงช่วยให้รอด และบิดาของเขา “เบไนยาห์” หมายความว่า
พระเจ้าได้ทรงก่อสร้างแล้ว เมื่อเอเสเคียลกล่าวคำเตือนของเขาเสร็จสิ้น เปลาทียาห์ก็ตาย!

นครนี้จะไม่เป็นหม้อต้มของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะไม่เป็นเนื้อที่อยู่ท่ามกลางนครนั้น
แต่เราจะพิพากษาพวกเจ้าที่เขตแดนแห่งอิสราเอล แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์
เพราะพวกเจ้ามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และมีได้กระทำตามคำพิพากษาของเรา
แต่ได้ประพฤติตามธรรมเนียมของบรรดาประชาชาติที่อยู่รอบพวกเจ้า และอยู่มา
เมื่อข้าพระองค์กำลังพยากรณ์ เปลาทียาห์บุตรของเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต แล้วข้าพระองค์ก็ขบหน้าลงถึงพื้น
ร้องทูลด้วยเสียงอันดังว่า โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์!
พระองค์จะทรงกระทำลายคนอิสราเอลที่เหลืออยู่อย่างสิ้นเชิงหรือ? เอเสเคียล 11:11-13

เปลาทียาห์สิ้นชีวิตลงด้วยเสียงร้องอันดังของเอเสเคียล ข้าวาสาลีสิ้นชีวิตลงบนถนนเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม
2020 ตามการสำเร็จแห่งวิรณับทที่สิบเอ็ด ข้าวาสาลีนั้นคือโมเสสและเอลียาห์
ผู้เป็นผู้ประพันธ์พระวจนะของพระเจ้าองค์แรก
และพระสัญญาเรื่องเอลียาห์ที่จะมานั้นเป็นถ้อยแถลงสุดท้ายในพันธสัญญาเดิม
อัลฟาและโอเมกาถูกสังหารลงบนถนนแห่งโซโดมและอียิปต์ แต่พวกเขาได้รับการเป็นขึ้นอีกในปี 2024
ดังที่แสดงไว้ในวิรณั 11:11 ระหว่างที่พวกเขาตายอยู่ โซโดมและอียิปต์ก็เปรมปรีดิ์
เอเสเคียลกำหนดการตายของเปลาทียาห์ไว้ในช่วงเวลาของชนที่เหลืออยู่ เมื่อท่านกล่าวว่า “โอ
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า! พระองค์จะทรงกระทำให้ชนที่เหลืออยู่ของอิสราเอลพินาศสิ้นเชิงหรือ?”
โซโดมคือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในช่วงเวลาของชนที่เหลืออยู่ ตามที่อิสยาห์กล่าวไว้

จงพึงเกิด ฟาสวรรค์ และจงเจียหูเกิด แผ่นดินโลก เพราะพระยาห์เวห์ได้ตรัสแล้วว่า
เราได้เสียดูและอภิบาลบุตรทั้งหลายให้เติบโตใหญ่ขึ้น แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเรา
้วย่อมรู้จักเจ้าของของมัน และลาย่อมรู้จักรางหญ้าของนายมัน แต่อิสราเอลไม่รู้จัก

ชนชาติของเราไม่เข้าใจ

โอ ประชาชาติที่เป็นบาป ชนชาติที่แบกความชั่วช้าไว้อย่างหนัก เชื้อสายของผู้กระทำความชั่ว บุตรทั้งหลายที่ทำให้เสื่อมทราม! พวกเขาได้ทอดทิ้งพระยาห์เวห์ ได้ยิวของคับริสทุ์แห่งอิสราเอลให้ทรงพระพิโรธ พวกเขาได้เห็นหลังถอยไปเสียแล้ว เหตุใดพวกเขาจึงจะยังถูกเสียนต์อีกเล่า? พวกเขาจะกบฏยิ่งขึ้นไปอีก ศิระหังสิ้นก็ป่วย และใจหังสิ้นก็อ่อนระโหยโรยแรง ตั้งแต่ฟ้าเท้าจนถึงศิระหัง ไม่มี ความสมบูรณ์อยู่ในตัวมันเลย มีแต่บาดแผล รอยฟกช้ำ และแผลเน่าเปื่อย ซึ่งมีได้ปิด มิได้พันไว้ และมีได้ทาด้วยน้ำมันให้บรรเทา แผ่นดินของพวกเขาเป็นที่ร้างเปล่า เมืองทั้งหลายของพวกเขาถูกไฟเผาผลาญ แผ่นดินของพวกเขา คนต่างด้าวกำลังกัดกินต่อหน้าพวกเขา และมันก็ร้างเปล่า ดุจดั่งถูกคนต่างด้าวทำลายล้าง และธิดาแห่งศิโยนก็ถูกปล่อยไว้เหมือนกระท่อมในสวนองุ่น เหมือนเพิงในสวนแตงกวา เหมือนนครที่ถูกล้อมไว้

ถ้าพระยาห์เวห์จอมโยธามีได้ทรงเหลือชนที่เหลืออยู่เพียงเล็กน้อยไว้แก่เรา เราก็คงเป็นเหมือนเมืองโสโดม และคงเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์ จงฟังพระวาระของพระยาห์เวห์เกิด เจ้านายแห่งโสโดมเอ๋ย จงเสียดูหังพระธรรมของพระเจ้าของเราเกิด ประชาชนแห่งโกโมราห์เอ๋ย อิสยาห์ 1:2-10

โมเสสและเอลียาห์ถูกฆ่าในโสโดมและอียิปต์ในช่วงเวลาของชนผู้เหลืออยู่ อียิปต์เป็นสัญลักษณ์ของการปกครองฝ่ายบ้านเมืองที่เสื่อมทราม และโสโดมเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองฝ่ายคริสตจักรที่เสื่อมทราม เปลาทียาห์บุตรชายของเบไนยาห์ตายในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งอิสยาห์เชื่อมโยงเข้ากับวันแห่งการย้ายในพระคัมภีร์ ซึ่งอาจเป็นปี 1863 หรือกฎหมายวันอาทิตย์ เปลาทียาห์บุตรชายของเบไนยาห์เป็นภาพแทนของของปลอมเลียนแบบผู้ที่ได้ยื่นพระวาระของพระเจ้าอย่างแท้จริง ในเวลาของชนผู้เหลืออยู่ ผู้ที่มีโมเสสและเอลียาห์เป็นภาพแทนจะถูกฆ่าแล้วเป็นขึ้นมาอีก การเป็นขึ้นมาเริ่มต้นด้วยเสียงหนึ่งในถิ่นทุรกันดารในเดือนกรกฎาคม ปี 2023 นับตั้งแต่ปี 2024 เป็นต้นมา การแยกชั้นสุดท้ายระหว่างชาวสาลิกกับชาวละมานได้ดำเนินอยู่แล้ว

เมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสจะรู้ว่าตนเองหลงหายแล้ว

นครนี้จะไม่เป็นหม้อของท่านทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจะไม่เป็นเนื้ออยู่ท่ามกลางหม้อนั้น แต่เราจะพิพากษาท่านทั้งหลายที่พรมแดนของอิสราเอล และท่านทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เพราะท่านทั้งหลายมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หังมิได้กระทำตามคำพิพากษาของเรา แต่ได้ประพฤติตามอย่างธรรมเนียมของประชาชาติที่อยู่รอบข้างท่านทั้งหลาย และต่อมา เมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์อยู่ เปลาทียาห์บุตรชายของเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต เอเสเคียล 11:11-13

การตายของเปลาทียาห์ ซึ่งชื่อนี้หมายความว่า ได้รับการช่วยให้พ้นโดยพระเจ้า ในบริบทนี้หมายถึง ถูกมอบไว้แก่ความตาย ณ จุดเดียวกันกับที่คนงานยามชั่วโมงที่สิบเอ็ดได้รับการช่วยให้พ้นจากมือของกษัตริย์ ฝ่ายเหนือในข้อสี่สิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เปลาทียาห์ถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ เปลาทียาห์ บุตรชายของเบไนยาห์ ซึ่งมีความหมายว่า "สิ่งทีพระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้น" ณ จุดเดียวกันนั้นเองที่พระเจ้าได้ทรงสร้างพระวิหารขึ้นอีกครั้ง เพื่อยกชูขึ้นเป็นคริสตจักรผู้มีชัย ณ กฎหมายวันอาทิตย์ บรรดาผู้ซึ่งมีเปลาทียาห์เป็นตัวแทนก็ถูกมอบไว้แก่ความตาย เพราะแทนที่จะมีส่วนร่วมในงานแห่งการก่อสร้างที่รกร้างแต่เดิมขึ้นใหม่ พวกเขา กลับกำลังก่อสร้างอุโมงค์ศพของโทเบียห์สำหรับตนเอง เปลาทียาห์เป็นตัวแทนของภาพตั้งแต่ศิระหังจดเท้าของอิสยาห์ คือร่างกายที่เต็มไปด้วยบาปโดยสิ้นเชิง ร่างกายนั้นคือคริสตจักรมิชชันวันที่เจ็ดแห่งเลาติเซีย ณ

บทสรุปของสี่ชั่วอายุคนแห่งการกบฏที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
ซึ่งอิสยาห์ได้พรรณนาไว้ว่าเป็นการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อท่านกล่าวว่า “กบฏมากขึ้นทุกที”
ในกระบวนการทดสอบครั้งสุดท้ายซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 2024 ชั่วสาสึจะตายอยู่เป็นเวลาสามวันครึ่ง
แล้วจึงฟื้นขึ้นอีก และ ณ จุดนั้น พวกเขาจะรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า

เหตุฉะนั้น จงพยากรณ์และกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ
ประชากรของเราเอ๋ย เราจะเปิดบรรดาอโมงค์ศพของเจ้า และให้เจ้าขึ้นมาจากบรรดาอโมงค์ศพของเจ้า
และเราจะนำเจ้าเข้าสู่แผ่นดินอิสราเอล และเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นพระยาห์เวห์
เมื่อเราได้เปิดบรรดาอโมงค์ศพของเจ้า โอ ประชากรของเราเอ๋ย
และได้นำเจ้าขึ้นมาจากบรรดาอโมงค์ศพของเจ้า และเราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในเจ้า แล้วเจ้าจะมีชีวิต
และเราจะให้เจ้าตั้งมั่นอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ ได้กล่าวแล้ว
และได้กระทำให้สำเร็จแล้ว พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ เอเสเคียล 37:12-14.

ฐานะปุโรหิตปลอมซึ่งมีบุคคลยี่สิบห้าคนเป็นตัวแทน ณ กฎหมายวันอาทิตย์
ครั้นแล้วจะรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้า ชั่วสาสึรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าในปี 2024
และชั่วละมานตื่นขึ้นสู่ความรู้ัน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อสายเกินไปแล้ว
ช่วงเวลานี้เริ่มต้นด้วยหลุมฝังศพและการเป็นขึ้นจากตาย
และสิ้นสุดลงด้วยหลุมฝังศพและไม่มี การเป็นขึ้นจากตาย ชั่วสาสึ ณ เบื้องต้นรู้จักพระเจ้า
เมื่อพระองค์ทรงทำให้การเป็นขึ้นจากตายแห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดสำเร็จ และชั่วละมานรู้ ณ
แผ่นดินไหวของกฎหมายวันอาทิตย์ในบทเดียวกัน ระหว่างหมุดหมายทั้งสองนั้น
กระบวนการทดสอบแห่งฝนชุกปลายฤดูนำทั้งสองจำพวกไปสู่ความสுகงอมเพื่อการเก็บเกี่ยว

สารของโยเอลคือบทเพลงแห่งสวนองุ่น แต่ประเด็นแรกที่สารนั้นยกขึ้นมาก็คือ
มนุษย์จะสามารถจำแนกวาระสุดท้ายได้หรือไม่ โดยอาศัยวาระก่อนหน้า “คนชรา”
ในโยเอลไม่อาจทำเช่นนั้นได้ เพราะเมื่อเสียงปลุกให้ตื่นมาถึงในเวลาเที่ยงคืน
พวกเขาก็ถูกตัดขาด—ถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตรง ณ
ที่ซึ่งสัตว์ร้ายจากแผ่นดินอ้าปากของมันเพื่อกล่าว และซึ่งก็เป็นทีเดียวกันกับที่ลา ของบาลาอัมได้กล่าว
และที่ซึ่งบิดาของยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้กล่าวด้วย

การพิพากษาที่มีต่อ “ชายชราโบราณ” นั้นตั้งอยู่บนคำถามที่ว่า
สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นแล้วหรือไม่ในสมัยบรรพบุรุษของท่าน? ข้อความตอนนีเปิดขึ้นด้วยถ้อยคำว่า “จงฟังสิ่งนี้”
แล้วจึงเสนอพยานสองฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเป็นมนุษย์สี่ชั่วอายุคน และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นแมลงสี่ชนิด
จากนั้นพวกเขาก็ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน เพียงเพื่อจะพบว่าตนถูกปล่อยผ่านไป
มิได้ถูกนับรวมเป็นชนแห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พวกเขามีได้ถูกปล่อยผ่านไปเพราะไม่มีเหล้าองุ่น
หากแต่ถูกปล่อยผ่านไปเพราะมีเหล้าองุ่นที่ผิด ในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น
เหล้าองุ่นใหม่ของโยเอลคือน้ำมัน

ความรอดของพวกเขาถูกกำหนดไว้ในเงื่อนไขว่ พวกเขาจะรับ “เหล้าองุ่นใหม่”
แห่งข่าวสารฝนชุกปลายหรือไม่ “บรรดาคนชราและคนโบราณ” ยังถูกอิสยาห์พรรณนาว่าเป็น
“คนซีมาแห่งเอฟราอิม” ด้วย และเอฟราอิมก็ไม่ได้ถูกนำเสนออยู่ท่ามกลางผู้ที่ได้รับการฝึกในวิวรณ์บทที่เจ็ด
เขาถูกแทนที่โดยมนัสเสห์พี่น้องของเขา เป็นการยากที่จะหากษัตริย์องค์ใดที่ชั่วร้ายยิ่งกว่ามนัสเสห์
แต่เขากลับเข้ามาแทนที่บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิม

“คนจำพวกที่ไม่รู้จักโหม่นสเพราะความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณของตนเอง
และไม่คร่ำครวญเพราะบาปของผู้อื่น จะถูกปล่อยไว้โดยปราศจากตราประทับของพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายแก่ผู้สื่อสารของพระองค์ คือบรรดาชายผู้ถืออาวุธสังหารอยู่ในมือว่า ‘จงตามเขาไปทั่วเมือง และจงประหารเสีย อย่าให้ตาของเจ้าสงสาร และอย่ามีความเวทนาเลย จงฆ่าให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่มสาว ทั้งหญิงสาวและเด็กเล็ก และผู้หญิงทั้งหลาย แต่งอย่าเข้าใกล้ผู้ใดที่มีเครื่องหมายนั้นอยู่บนตัวเขา และจงเริ่มต้นที่สถานบริสุทธิของเรา’ แล้วพวกเขา ก็เริ่มต้นที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น”

“ณ ที่นี้เราจะเห็นได้ว่า คริสตจักร—สถานนมัสการบริสุทธิขององค์พระผู้เป็นเจ้า—เป็นสิ่งแรกที่ต้องรับการ โบายตีแห่งพระพิโรธของพระเจ้า บรรดาผู้อาวุโส ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานความสว่างอันยิ่งใหญ่แก่เขา และผู้ซึ่งได้ยื่นหยัดเป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ฝ่ายจิตวิญญาณของประชาชน ได้ทรยศต่อความไว้วางใจที่ได้รับมอบหมายแก่ตน พวกเขาได้รับเอาทำที่ที่ว่า เราไม่จำเป็นต้องคาดหวังการ ร้อสรรจย์และการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอย่างเด่นชัดดังเช่นในกาลก่อน กาลสมัยได้เปลี่ยนไปแล้ว ถ้อยคำเหล่านี้เสริมกำลังความไม่เชื่อของพวกเขา และพวกเขา กล่าวว่: องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงกระทำความดี และพระองค์ก็จะไม่ทรงกระทำ ความชั่ว พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาเกินกว่าจะทรงลงโทษประชากรของพระองค์ด้วยการพิพากษา ดังนั้น ‘สันติภาพและความปลอดภัย’

จึงเป็นเสียงร้องจากบรรดาชายผู้ซึ่งจะไม่มีวันเปล่งเสียงของตนดุจเสียงแตรอีกเลย เพื่อชี้ให้ประชากรของพระเจ้าเห็นการล่วงละเมิดของพวกเขา และให้วงศวานของยาโคบเห็นบาปของตน สุนัขไ้เหล่านี้ที่ไม่ยอมเห่า คือผู้ที่ต้องรับการแก้แค้นอันชอบธรรมจากพระเจ้าผู้ทรงพิโรธ ชายหญิง เด็กสาว และเด็กเล็กทั้งหลาย ล้วนพินาศไปพร้อมกัน”

“บรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งผู้สตัยชื่อทั้งหลายกำลังถอนหายใจคร่ำครวญและร้องทูลอยู่นั้น เป็นเพียงสิ่งทั้งปวงที่ตาอันจำกัดของมนุษย์จะมองเห็นได้เท่านั้น แต่บาปที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้นมาก คือบาปทั้งหลายซึ่งยั่วยุให้พระเจ้าผู้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ทรงหวงแหน กลับมิได้ถูกเปิดเผยออกมา พระองค์ผู้ทรงตรวจค้นจิตใจอันยิ่งใหญ่ทรงทราบบาปทุกประการที่ได้กระทำลงอย่างลับ ๆ โดยบรรดาผู้กระทำ ความชั่ว คนเหล่านี้เริ่มรู้สึกมั่นคงปลอดภัยอยู่ในเล่ห์ลวงของตน และเพราะความอดกลั้นพระหทัยอันยาวนานของพระองค์ จึงกล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทอดพระเนตรเห็น และแล้วก็ประพุดติราวกับว่าพระองค์ได้ทรงทอดทิ้งแผ่นดิน โลก ไปแล้ว แต่พระองค์จะทรงเปิดโปงความหน้าซื่อใจคดของเขาทั้งหลาย และจะทรงเปิดเผยบาปเหล่านั้นต่อหน้าผู้อื่น บาบซึ่งพวกเขาได้ระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะปกปิดไว้”

“ไม่ว่าความสูงส่งแห่งตำแหน่ง ศักดิ์ศรี หรือปัญญาในทางโลกใด ๆ ไม่ว่าฐานะในตำแหน่งหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ก็จะไม่อาจรักษามนุษย์ไว้จากการสังเวทหลักการได้ เมื่อเขาถูกปล่อยไว้แก่ใจที่ล่อลวงของตนเอง ผู้ที่เคยถูกนับถือว่าเป็นคนที่สมควรและชอบธรรมกลับพิสูจน์ตนว่าเป็นหัว โฉก ในการละทิ้งความเชื่อ และเป็นแบบอย่างแห่งความเฉยเมยและการใช้พระเมตตาของพระเจ้าในทางที่ผิด พระองค์จะไม่ทรงอดทนต่อวิถีชีวิตของพวกเขาอีกต่อไป และในพระพิโรธของพระองค์ พระองค์ทรงจัดการกับพวกเขาโดยปราศจากความเมตตา”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถอนพระสถิตของพระองค์ไปจากผู้ที่ได้รับพระพรแห่งความสว่างอันยิ่งใหญ่และผู้ที ด้สัมผัสฤทธิ์อำนาจของพระวณะในการรับใช้ผู้อื่นนั้นด้วยความไม่เต็มพระหทัย พวกเขาเคยเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ ด้รับความโปรดปรานด้วยพระสถิตและการทรงนำของพระองค์ แต่พวกเขาได้หันเหไปจากพระองค์และชักนำผู้อื่นให้หลงผิด เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงตกอยู่ภายใต้ความไม่พอพระทัยของพระเจ้า” Testimonies, เล่ม 5, หน้า 211, 212.

เมื่อโยเอลกล่าวถึง “พวกคนแก่” นั้น

เขากำลึงกล่าวแก่บรรดาผู้นำของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาดีเซีย แต่โยเอลก็กำลึงกล่าวแก่ผู้ไร้ความรู้ด้วย ดังที่อิสยาห์เรียกคนเหล่านั้นซึ่งถูกนำมาเปรียบเทียบกับผู้มีความรู้ โยเอลกำลึงกล่าวแก่บรรดาคนโบราณที่โน้มกราบต่อดวงอาทิตย์ในเอเสเคียลบทที่แปด และซึ่งเป็นกลุ่มแรกที่จะถูกพิพากษาในบทที่เก้า อีกทั้งเขายังกำลึงกล่าวแก่สมาชิกฆราวาสของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาดีเซียด้วย เมื่อเขากล่าวว่า “พวกคนแก่เอ๋ย จงฟังเรื่องนี้ และชาวแผ่นดินทั้งสิ้นเอ๋ย จงเงี่ยหูฟัง”

ชายยี่สิบห้าคนในบทที่แปดตั้งอยู่ ณ ภูฏันอาทิตย์ ที่ซึ่งพวกเขากำลึงก้มกราบดวงอาทิตย์โดยหันหลังให้แก่สถานบริสุทธิ์ พวกเขาเป็น “หนึ่งในสิบ” ของการกบฏของคนสองร้อยห้าสิบคน ผู้ซึ่งยืนอยู่กับโคราห์ ดาธาน และอาปிரาม ชายยี่สิบห้าคนเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏซึ่งได้ถูกทำซ้ำขึ้นอีก ตามคำพยากรณ์ที่ได้รับการดลใจในปี 1888 ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการกบฏของผู้นำแห่งคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสฝ่ายเลาดีเซีย ณ 9/11 ต่อเนื่องไปจนถึงภูฏันอาทิตย์ พวกเขาเป็นตัวแทนของ “หนึ่งในสิบ” ของการกบฏในช่วงเวลาเดียวกันทุกประการที่อิสยาห์ในบทที่หกระบุว่าคนมีปัญญาเป็น “หนึ่งในสิบ” ซึ่งมีแก่นสารอยู่ภายใน

โยเอลคือคำประกาศแก่อดเวนติสม์ว่า ช่วงเวลาแห่งการทดลองของพวกเขาได้ปิดลงแล้ว เพราะพวกเขาได้เต็มถ้วยแห่งเวลาแห่งการทดลองของตนด้วยบาปจนเต็ม และความบริบูรณ์นั้นถูกพรรณนาว่าเป็นความเจ็บป่วยตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า เป็นการระบุว่าชาวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูได้ถูกตัดออกจากปากของพวกเขา อิสยาห์พรรณนาถึงสภาพความเป็นจริงเดียวกันนี้ในบทที่ยี่สิบเก้า

จงหยุดนิ่งอยู่และประหลาดใจ จงร้องออกมาและรำไห้เกิด เขาเมามาย แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น เขาโศก แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงหลงเหนือท่านทั้งหลายซึ่งวิญญาณแห่งความหลับลึก และได้ทรงปิดตาของท่านเสีย คือบรรดาผู้พยากรณ์ และบรรดาผู้นำของท่าน คือผู้หยิ่งผู้พระองค์ได้ทรงคลุมเขาไว้ และนิมิตทั้งสิ้นได้กลายเป็นแก่ท่านทั้งหลายเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่มีตราผนึก ซึ่งคนทั้งหลายนำไปให้ผู้มีความรู้ กล่าวหาว่า “ขออ่านสิ่งนี้ให้ข้าพเจ้าฟังเถิด” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้ เพราะมีตราผนึกอยู่” และหนังสือนั้นถูกนำไปให้ผู้ไม่มีความรู้ กล่าวหาว่า “ขออ่านสิ่งนี้ให้ข้าพเจ้าฟังเถิด” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความรู้”

เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า เพราะประชาชนนี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราแต่ด้วยริมฝีปากของเขา แต่ได้ทำให้ใจของเขาห่างไกลจากเรา และความยำเกรงที่เขามีต่อเรานั้นเป็นสิ่งที่เรียนรู้ตามบัญญัติของมนุษย์ ฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ คือการอัศจรรย์และน่าพิศวงยิ่ง เพราะสติปัญญาของบรรดาคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของบรรดาคนสุขุมของเขาจะถูกซ่อนไว้ วิบัติแก่ผู้ที่พยายามซ่อนแผนการของตนจากพระเยโฮวาห์อย่างลึกลับ และการทำงานของเขาก่อทำกันในความมืด และเขาพูดว่า ใครจะเห็นเรา? และใครจะรู้จักเรา? แน่ที่เดียว การที่ท่านทั้งหลายกลับเอาสิ่งต่าง ๆ ตาลบัตร์ จะถูกนับว่าเป็นดินเหนียวของช่างหม้อหรือ? เพราะผลงานที่ถูกสร้างจะกล่าวแก่ผู้สร้างมันหรือว่า เขามีได้สร้างข้าพเจ้า? หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวแก่ผู้ปั้นแต่งมันหรือว่า เขาไม่มีความเข้าใจ? อิสยาห์ 29:9-16

“ความเข้าใจ” ของคนฉลาดนั้นตั้งอยู่บนการคลิณึกพระวณะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาในสถาบันอันเสื่อมทรามของแอ็ดเวนติสม์ไม่อาจอ่านหนังสือแห่งคำพยากรณ์ได้ และพวกเขากล่าวหาพระเจ้าว่าปราศจากความเข้าใจ เมื่อคำพยากรณ์ถูกคลิณึกแล้ว พวกเขาก็กังไม่อาจเข้าใจได้ ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวหาพระเจ้าว่าทรงเป็นผู้ที่ปราศจากความเข้าใจ และด้วยการกระทำเช่นนั้น พวกเขาก็กลับตาลปัตรทุกสิ่ง คนมีการศึกษาและคนไร้การศึกษาแห่งแอ็ดเวนติสม์ไม่อาจเข้าใจคำพยากรณ์ที่ถูกคลิณึกในช่วงก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง และหนังสือโยเอลทรงบัญชาให้ “คนชรา” ฟัง แต่พวกเขาเป็นชนชั้นหนึ่งซึ่งแม้ได้ยินก็ไม่ยิน แม้เห็นก็ไม่เห็น

แก่นแท้แห่งการกบฏของพวกเขาถูกสำแดงออกในการที่พวกเขาไม่สามารถยอมรับพระคริสต์ว่าเป็นเบื้องต้นและเป็นที่สุด นี่คือการบริบทของบทนั้นซึ่งได้มีการตั้งคำถามว่า “สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นในสมัยของพวกท่าน หรือแม้แต่ในสมัยบรรพบุรุษของพวกท่านหรือ?”

เคยมีเวลาใดในประวัติศาสตร์ของบรรพบุรุษของท่านหรือไม่ ที่ชนชาติหนึ่งตื่นขึ้นเมื่อเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนดังขึ้น เพียงเพื่อจะพบว่าตนเป็นหญิงพรหมจารีเขลาหรือ? “คนแก่” ได้รับบัญชาให้ “ตื่นขึ้น” ดังเช่นพวกมิลเลอไรต์ที่การประชุมค่ายเอ็กซีเตอร์ในปี 1844 อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเป็นอุปมาแห่งประสบการณ์ของประชากรแอ็ดเวนติสต์ ซึ่งได้สำเร็จลงอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ และจะสำเร็จลงอีกครั้งอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการในวาระสุดท้าย การที่เซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสม์ฝ่ายเลาติเซียไม่อาจตระหนักได้ว่า ประวัติศาสตร์รากฐานของคริสตจักรของตนกำลังถูกทำซ้ำอีกครั้งในวาระสุดท้าย ยิ่งเน้นให้เห็นหลักการเชิงพยากรณ์ซึ่งเป็นกุญแจที่ไขสารแห่งคำพยากรณ์ออกได้ สิ่งนี้มิใช่เพียงกฎเกณฑ์ตามพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยังเป็นหัวใจแห่งการสำแดงพระลักษณะของพระเยซูคริสต์ ซึ่งถูกเปิดเผยออกในเวลาไม่นานก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลงด้วย

โยเอลถามว่า “เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นในสมัยของพวกท่าน หรือแม้แต่ในสมัยของบรรพบุรุษของพวกท่านหรือ?” หรืออาจถามได้ว่า “ในสมัยของบรรพบุรุษของพวกท่าน มีกระบวนการทดสอบที่แยกประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ออกจากประชากรแห่งพันธสัญญาเก่าหรือไม่?” มี และการแยกนั้นได้สำเร็จลงโดยข่าวสารเชิงพยากรณ์ซึ่งในอุปมาได้แสดงไว้เป็นน้ำมัน “เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นในสมัยของพวกท่าน หรือในสมัยของบรรพบุรุษของพวกท่านหรือ” ระบุในทันทีว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยของบรรพบุรุษของพวกเขาคือการปลุกให้ตื่นขึ้นหลังจากการทำลายล้างที่ทวีความรุนแรงขึ้นตลอดสี่ชั่วอายุคน ดังที่แสดงไว้โดยพระบัญชาให้ส่งข่าวสารออกไปตลอดสี่ชั่วอายุคน และโดยแมลงทั้งสี่ชนิดซึ่งเป็นภาพแทนของการทำลายล้างที่ทวีความรุนแรงขึ้น โยเอลคือคำประกาศแห่งการพิพากษาต่อคริสตจักรที่เสื่อมถอยและละทิ้งความเชื่อ ณ เสียงร้องยามเที่ยงคืน ไม่มีคริสตจักรใดในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ยืนหยัดต่อสู้กับความสว่างอันยิ่งใหญ่เกินกว่าคริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์ สัญลักษณ์ของการกบฏต่อความจริงในลักษณะนั้นแสดงไว้โดย “คาเปอร์นาอุม”

เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป

“ที่คาเปอร์นาอุม พระเยซูทรงพำนักอยู่ในระหว่างช่วงเวลาของการเสด็จไปมา และเมืองนั้นจึงเป็นที่รู้จักว่าเป็น ‘เมืองของพระองค์เอง’ เมืองนั้นตั้งอยู่บนฝั่งทะเลกาลิลี และใกล้กับเขตแดนของที่ราบอันงดงามแห่งเยนเนซารेत หากมิได้ตั้งอยู่บนนั้นโดยตรง” The Desire of Ages, 252.

“ท่ามกลางบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นบุตรของพระเจ้า ได้มีการสำแดงความอดทนน้อยเพียงใด ได้มีการกล่าวถ้อยคำอันขมขื่นมากเพียงใด

ได้มีการเปล่งคำประณามต่อผู้ที่มิได้อยู่ในความเชื่อของเราเพียงใด
หลายคนได้มองผู้ที่สังกัดคริสตจักรอื่นว่าเป็นคนบาปใหญ่ยิ่ง ทั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงมองเขาเช่นนั้น
ผู้ที่ยังมองสมาชิกของคริสตจักรอื่นในลักษณะเช่นนี้
จำเป็นต้องถ่อมตนลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า
ผู้ที่พวกเขากล่าวโทษนั้นอาจได้รับความสว่างเพียงเล็กน้อย มีโอกาสและอภิสิทธิ์เพียงน้อยนิด
หากเขาเหล่านั้นได้รับความสว่างดังที่สมาชิกหลายคนในคริสตจักรของเราได้รับ
พวกเขาอาจก้าวหน้าไปได้ไกลกว่ามาก และเป็นตัวแทนแห่งความเชื่อของตนต่อโลกได้ดียิ่งกว่า
ส่วนบรรดาผู้ที่โอ้อวดในความสว่างของตน แต่กลับล้มเหลวที่จะดำเนินตามความสว่างนั้น
พระคริสต์ตรัสถึงเขาว่า 'แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา
เมืองไทระและเมืองไซดอนจะทนได้ง่ายกว่าท่าน และเจ้า คาเปอร์นาอุม [เซเวนต์เดย์แอดเวนติส
ผู้ได้รับความสว่างยิ่งใหญ่] ซึ่งถูกยกขึ้นถึงสวรรค์ [ในตำนานอภิสิทธิ์] จะต้องถูกเหวี่ยงลงสู่ธรณ
เพราะว่าถ้าการอัครธรรมฤทธิ์เดชซึ่งได้กระทำในเจ้านั้น ได้กระทำในเมืองโสโดม
เมืองนั้นก็คงจะตั้งอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่เราบอกท่านว่า ในวันพิพากษา
แผ่นดินเมืองโสโดมจะทนได้ง่ายกว่าเจ้า' ขณะนั้นพระเยซูตรัสตอบว่า 'ข้าแต่พระบิดา
องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์
เพราะว่าพระองค์ได้ทรงปิดบังสิ่งเหล่านี้ไว้จากคนที่ไม่มีความเชื่อและความรอบคอบ
[ตามที่เขาประเมินตนเอง] และได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ทารกทั้งหลาย'"

"และบัดนี้ เพราะพวกเจ้าได้กระทำการทั้งสินเหล่านี้ พระเจ้าตรัสดังนี้ และเราได้กล่าวแก่พวกเจ้าแล้ว
เร่งขึ้นแต่เช้าและกล่าวอยู่ แต่พวกเจ้ามิได้ฟัง และเราได้เรียกพวกเจ้า แต่พวกเจ้ามิได้ตอบ ดังนั้น
เราจะกระทำแก่พระนิเวศนี้ซึ่งได้เรียกตามนามของเรา ซึ่งพวกเจ้าวางใจอยู่
และแก่สถานซึ่งเราได้ให้แก่พวกเจ้าและแก่บรรพบุรุษของพวกเจ้า เหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ซีโลห์
และเราจะเหวี่ยงพวกเจ้าออกไปให้พ้นจากสายตาของเรา
ดังที่เราได้เหวี่ยงบรรดาพี่น้องของพวกเจ้าออกไปแล้ว คือพงศ์พันธุ์ทั้งหมดของเอเฟราอิม"

"องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสถาปนาสถาบันทั้งหลายอันมีความสำคัญยิ่งไว้ท่ามกลางเรา
และสถาบันเหล่านั้นจะต้องได้รับการบริหารจัดการ มิใช่ดังที่สถาบันฝ่ายโลกดำเนินการกัน
แต่ตามระเบียบแบบแผนของพระเจ้า
จะต้องบริหารด้วยจิตใจที่มุ่งตรงต่อพระสิริของพระองค์แต่เพียงประการเดียว เพื่อว่าโดยทุกวิถีทาง
จิตวิญญาณทั้งหลายที่กำลังพินาศจะได้รับความรอด
คำพยานทั้งหลายแห่งพระวิญญาณได้มาถึงประชากรของพระเจ้าแล้ว กระนั้นก็ตาม
หลายคนก็มิได้ใส่ใจต่อคำตักเตือน คำเตือนสติ และคำปรึกษาทั้งหลาย"

"บัดนี้ จงฟังสิ่งนี้เถิด โอ คนชาติที่โง่เขลาและปราศจากความเข้าใจ ผู้ซึ่งมีตาแต่ไม่เห็น
ผู้ซึ่งมีหูแต่ไม่ได้ยิน พระยาห์เวห์ตรัสว่า เจ้าไม่เกรงกลัวเราหรือ
เจ้าจะไม่ตัวสั่นต่อหน้าพระพักตร์ของเราหรือ ผู้ซึ่งได้กำหนดทรายไว้เป็นเขตแดนของทะเล
เป็นกฎเกณฑ์ถาวรซึ่งมันจะสว่างละเมิดไม่ได้ และแม้ว่าคลื่นของมันจะซัดกระหน่ำ ก็ยังไม่อาจมีชัยได้
แม้ว่ามันจะคาราม ก็ยังไม่อาจข้ามพ้นไปได้ แต่คนชาตินี้มีจิตใจที่ตื้อตันและกบฏ
พวกเขาได้เห็นเหไปและจากไปเสียแล้ว ทั้งเขาทั้งหลายมิได้กล่าวในใจของตนว่า
บัดนี้ให้เราเกรงกลัวพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ผู้ประทานฝน ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู
ตามฤดูกาลของมัน พระองค์ทรงส่งนสึบดาห์ที่กำหนดไว้แห่งการเก็บเกี่ยวไว้ให้แก่เรา
ความชั่วช้าของพวกเจ้าได้เห็นสิ่งเหล่านี้ไปเสีย และบาปของพวกเจ้าได้ยับยั้งสิ่งดีทั้งหลายไว้จากเจ้า....
พวกเขามิได้ตัดสินความคิด คือคติของลูกกำพร้าพ่อ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังเจริญ
และสิทธิของคนขัดสนพวกเขาก็มิได้ตัดสิน เราจะไม่ลงโทษเพราะสิ่งเหล่านี้หรือ พระยาห์เวห์ตรัส
จิตวิญญาณของเราจะไม่แก้แค้นประชาชาติเช่นนี้หรือ?"

“องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงถูกบังคับให้ตรัสหรือว่า ‘อย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้เลย
ทั้งอย่าเปลืองเสียงร้องทูลหรือคำอธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย ทั้งอย่าวิงวอนขอต่อเราเลย
เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า’? ‘เพราะฉะนั้น ฝนจึงถูกยับยั้งไว้ และไม่มีฝนปลายฤดู.... ตั้งแต่บัดนี้ไป
เจ้าจะไม่ร้องทูลต่อเราหรือว่า ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์
พระองค์ทรงเป็นผู้นำแห่งวัยเยาว์ของข้าพระองค์?’” Review and Herald, August 1, 1893.